Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Can Son

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Veïnat del Pla, disseminat
Emplaçament	Per la pista que es pren, en direcció nord, al PK 45,5 de la carretera BP-5107.
Alçada:	277 m

Coordenades:

Latitud:	41.67822
Longitud:	2.38989
UTM Est (X):	449218
UTM Nord (Y):	4614230

Classificació

Número de fitxa	08234-77
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	001016200DG41D0001XG
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	ds., 02/04/2016 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un conjunt d'habitatges adossats, dels que només conserven els seus antics valors patrimonials el central i el situat al costat de llevant.
Antigament, estaven adossats a una antiga masia, actualment desapareguda, on es troba l'habitatge del costat de ponent.
Les dues cases antigues són de planta quadrangular, i consten de planta baixa i una planta pis. La coberta és de teula àrab, a dues vessants, i el carener paral·lel a la façana principal, que es troba orientada a migdia.
Les façanes són de pedra lligada amb morter de calç, arrebossades i pintades de color groguenc. Algunes de les obertures conserven els brancals i llindes de pedra.

Història

"Segons Neus Puig, el 1753, Joan Clavell i Surell deixà en herència a la seva filla Maria un camp sota can Clavell perquè s'hi pogués fer una casa per viure-hi amb el seu marit, Pau Perera. Construïren la casa (1757) que s'anomenà Pau Perera. Amb el temps s'hi anaren construint, adossats, altres habitatges petits, creant un barri de cinc cases: can Pau Perera, cal Rei, cal Badell, can Janca i, la darrera, el 1888, can Lari (ja que el seu primer habitant es deia Hilari Albi). Quan esclatà la tercera guerra Carlina (1872-1876), les tropes entraven a les cases a buscar menjar i allò que creguessin oportú endur-se. Per evitar visites poc desitjades can Pau Perera sempre tenia les portes i les finestres tancades, tant de dia com de nit, fet que va provocar que els veïns la bategessin amb el malnom de "can Son" (el nom s'oficialitzà el 1887).
Can Son absorbí cal Rei, cal Badell i can Janca, i construí al davant can Son nou, els quals conviuen encara amb can Lari" (GRAU, 2016:112-113).

Bibliografia

GRAU, Ll.; HERRERO, H.; PLANAS, E. (2016) "Vilamajor: ahir i avui". Quaderns de Vilamajor, 9. Sant Pere de Vilamajor: Centre d'Estudis de Sant Pere de Vilamajor, p. 112-113